

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

judecători – Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Topal Iurii Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.03.2018 – 04.02.2020;
2. Instanța de apel : 18.05.2020 – 11.12.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 01.03.2021 – 20.04.2021.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 04 februarie 2020, Topal Iurii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, și i s-a stabilit în privința acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 4 (patru) ani, urmînd a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință, Topal Iurii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit în privința acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 2 (doi) ani, urmînd a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial, s-a aplicat lui Topal Iurii, pedeapsa definitivă închisoare, pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Topal Iurii, la data de 23 decembrie 2017, aproximativ la ora 20:30 min., aflându-se în domiciliul lui Pascal Liudmila, situat în satul Doina, raionul Cahul, după ce a consumat alcool cu Radu Ion, fiind sub influența alcoolului, ca urmare a unor relații ostile apărute pe baza unui conflict mai vechi, acționînd cu intenția de a-i cauza vătămări corporale lui Radu Ion, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii, cu picioarele și cu trei căldări metalice în regiunea capului

și a feței, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 340 din 24 ianuarie 2018, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractură deschisă așchiată a oaselor nazale cu plaga contuză a nasului, echimoze, plăgi ambelor buze, echimoze-edem în jurul ambilor ochi.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Topal Iurii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, conform indicilor - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Tot el, la data de 23 decembrie 2017, aproximativ, la ora 20:40 min., aflându-se în domiciliul lui Pasat Liudmila, situat în satul Doina, raionul Cahul, după ce a consumat alcool cu Radu Ion, fiind sub influența alcoolului, acționând din imprudență, neprevăzând posibilitatea survenirii morții cetățeanului Radu Ion, deși trebuia s-o prevadă, cauzând intenționat vătămări corporale lui Radu Ion, manifestate sub formă de fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, vătămări care, asociate cu starea de ebrietate în care se afla victima Radu Ion, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 340 din 24.01.2018, au provocat patologie combinată posttraumatică, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, care în complex au provocat decesul lui Radu Ion.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Topal Iurii, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 149 alin. (1) Cod penal, conform indicilor - *lipsirea de viață din imprudență.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel la data de 06 martie 2020, procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- să fie recunoscut vinovat Topal Iurii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis;

- să fie recunoscut vinovat inculpatul Topal Iurii de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 149 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis;

- aplicând art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită lui Topal Iurii, o pedeapsă definitivă prin cumul parțial al pedepselor stabilite cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis;

- cheltuielile judiciare: 11620 lei - raportul de expertiză judiciară nr. 430 din 31.01.2018; 8400 lei - raportul de expertiză judiciară nr. 431 din 31.01.2018; 2654 lei - raportul de expertiză judiciară nr. 340 din 24.01.2018, suma totală de 24 684 lei, să fie încasate de la inculpatul Topal Iurii;

În motivarea apelului procurorul a invocat că, parțial nu este de acord cu sentința pronunțată de prima instanță, din următoarele considerente.

Prima instanță corect a apreciat probatoriul cauzei penale, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, constatând corect că inculpatul Topal Iurii urmează să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor ce i-au fost imputate.

Însă, pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului, este una blândă, care nu va atinge scopurile prevăzute de pedeapsa penală, stabilite în art. 61 Cod penal.

Instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului Topal Iurii, nu a ținut cont de criteriile stipulate în art. 75 Cod penal, de care urma să se conducă la individualizarea pedepsei inculpatului.

De rând cu aceasta, instanța de fond eronat a respins cerința procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată. Or, în cadrul urmăririi penale, în scopul acumulării probatoriului cauzei, au fost efectuate mai multe expertize în scopul elucidării tuturor circumstanțelor cazului. Cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acestor expertize, în temeiul art. 227 Cod de procedură penală, urmează să fie recunoscute drept cheltuieli judiciare și urmează să fie încasate de la inculpat, în temeiul art. 229 Cod de procedură penală. Or, în cazul din speță, statul și-a onorat obligațiunea de a demonstra vinovăția inculpatului prin acțiuni procesuale legale, suportând cheltuieli.

3.1. La fel, la data de 24 februarie 2020, avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Topal Iurii, a declarat apel împotriva sentinței primei instanțe, prin care a solicitat:

- casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 februarie 2020, prin care inculpatul Topal Iurii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 149 și alin. (1) art. 152 Cod penal, cu achitarea inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 149 Cod penal;

- să fie recunoscut vinovat inculpatul Topal Iurii în săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 152 Cod penal, cu stabilirea pedepsei nonprivative de libertate.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, nu este de acord cu condamnarea inculpatului Topal Iurii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal, deoarece decesul părții vătămate Radu Ion nu a survenit în urma leziunilor corporale provocate de inculpatul Topal Iurii. Decesul părții vătămate a fost unul imprevizibil. Mai mult ca atât, dereglarea de respirație a părții vătămate în urma căreia a survenit decesul, a fost provocată în urma stării de intoxicație alcoolică. Respectiv, inculpatul nu putea să prevadă urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale, deoarece de la leziunile corporale cauzate părții vătămate, este exclus producerea decesului persoanei.

Concluzia respectivă rezultă din raportul de expertiză judiciară nr. 340 din 24 ianuarie 2018, însă instanța de fond nu a indicat în sentința atacată, concluzia completă al acestui raport de expertiză judiciară.

Totodată, lipsirea de viață din imprudență nu se manifestă prin acțiunea de aplicare a leziunilor corporale, ci survine în urma conduitei greșite a făptuitorului. În aceste considerente, inculpatului Topal Iurii nu-i poate fi imputat faptul săvârșirii infracțiunii

prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal, ori acțiunile acestuia deja au fost încadrate conform alin. (1) art. 152 Cod penal.

În ceea ce privește condamnarea inculpatului Topal Iurii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, aceasta nu se contestă, or, în ședința de judecată în prima instanță, inculpatul a recunoscut că a aplicat părții vătămate Radu Ion câteva lovituri în regiunea feței. Însă, a considerat că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, inculpatului Topal Iurii urma să-i fie stabilită pedeapsă nonprivativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2020, a fost respins apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail.

Apelul declarat de către avocatul Galina Reșulschi în numele inculpatului Topal Iurii a fost admis.

A fost casată parțial sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 04 februarie 2020, adoptată în cauza penală, privindu-l pe Topal Iurii, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 149 alin. (1) Cod penal, în partea condamnării lui Topal Iurii în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, și în partea stabilirii pedepsei pe art. 152 alin. (1) Cod penal.

S-a rejudecat cauza și a fost pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Topal Iurii a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Lui Topal Iurii, recunoscut vinovat pe art. 152 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, urmînd a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 februarie 2020, a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a invocat că, sentința primei instanțe a fost contestată de procuror, doar în partea stabilirii pedepsei și cerinței privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, faptele pentru care a fost condamnat inculpatul Topal Iurii, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pedeapsa pentru care este închisoarea de până la 3 ani și respectiv de până la 5 ani.

Instanța de apel a constatat că, solicitând stabilirea inculpatului Topal Iurii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal a pedepsei de 3 ani închisoare, și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal a pedepsei de 5 ani închisoare, procurorul nu a adus nici un argument plauzibil în motivarea cerinței respective.

Instanța de apel a menționat că, procurorul a solicitat stabilirea pedepsei maxime prevăzute de legea penală, pentru săvârșirea infracțiunilor respective. Însă, procurorul nu a motivat din care considerente inculpatului urmează să-i fie stabilită anume pedeapsa

maximă prevăzută de legea penală, pentru săvârșirea infracțiunilor din cauză. În susținerea poziției de înăsprire a pedepsei, procurorul s-a limitat doar la invocarea normelor legale privind individualizarea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii, neinvocând careva argumente concrete, de care nu a ținut cont instanța de fond, la individualizarea pedepsei inculpatului. Invocând că instanța de fond nu a elucidat toate aspectele la individualizarea pedepsei inculpatului, procurorul în apelul declarat nu a indicat concret care aspecte de fapt sau de drept nu au fost elucidate de către prima instanță. Respectiv, argumentele procurorului privind necesitatea înăspririi pedepsei inculpatului, au fost invocate pur formal, fără a fi susținute în fapt și în drept, urmînd a fi respinse.

La fel, a fost respinsă și cerința procurorului privind încasarea de la inculpatul Topal Iurii, a cheltuielilor de judecată suportate de către organul de urmărire penală în cadrul prezentului proces penal.

Instanța de apel a constatat că, în cadrul urmăririi penale au fost efectuate - raportul de expertiză judiciară nr. 340 din 24 ianuarie 2018, privind stabilirea leziunilor corporale și cauzei decesului părții vătămate Radu Ion; raportul de expertiză judiciară nr. 430 din 31 ianuarie 2018 privind stabilirea apartenenței sîngelui de pe obiecte depistate și ridicate de la fața locului și raportul de expertiză judiciară nr. 431 din 31 ianuarie 2018, privind stabilirea apartenenței sîngelui de pe obiecte depistate și ridicate de la fața locului (f/d 51-53; 61-63; 70-72 vol. I).

Instanța de apel a menționat că în conformitate cu alin. (1), pct. 1), 2), 6), (2), art. 143 Cod de procedură penală, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunilor, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morții; 2) gradului de gravitate și caracterului vătămărilor integrității corporale; 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

(2) Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la data de 31.01.2018, când au fost efectuate expertizele judiciare nr.nr. 430, 431, 432 și la data de 24.01.2018, când a fost efectuată expertiza judiciară nr. 340 în cauză, prevederile legislației procesual-penale prevedeau expres că, plata pentru expertizele efectuate în condițiile art. 143 Cod de procedură penală, se efectuează din bugetul statului, fără careva excepții.

Instanța de apel a conchis că trimiterile procurorului la practica judiciară potrivit căreia de la inculpat urmează să fie încasate cheltuielile de judecată, nu sunt relevante cauzei. Or, prevederile privind modificarea art. 143 Cod de procedură penală, au intrat în vigoare la data de 09 februarie 2018, adică după săvârșirea infracțiunilor în cauză. Totodată, prevederile respective sunt în defavoarea inculpatului Topal Iurii.

Instanța de apel a menționat că potrivit alin. (1), (2), art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare

a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

(2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Reieșind din aceste prevederi legale imperative, instanța de apel a considerat că prevederile art. 143 Cod de procedură penală în redacția actuală, nu sunt aplicabile speței, deoarece înrăutățesc situația inculpatului Topal Iurii, ceea ce este interzis de legea penală.

Astfel, reieșind din cele expuse, instanța de apel a conchis de a respinge apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail, ca nefondat.

Instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul declarat de către avocatul Reșulschi Galina, în numele inculpatului Topal Iurii, și de a casa parțial sentința primei instanțe în partea condamnării inculpatului Topal Iurii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal și în partea stabilirii pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, cu pronunțarea în această parte unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță greșit a ajuns la concluzia că în speța în cauză a avut loc săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal, și respectiv greșit a găsit pe inculpatul Topal Iurii vinovat de săvârșirea acesteia.

În acest sens, prima instanță greșit a apreciat probatoriul cauzei penale, din care considerente sentința adoptată, în această parte a fost desființată.

După cum s-a menționat, inculpatului Topal Iurii i se incriminează săvârșirea vătămării integrității corporale medii și lipsirea de viață din imprudență, prin unele și aceleași acțiuni.

Totodată, apărarea nu neagă faptul vătămării integrității corporale medii a părții vătămate Radu Ion, de către inculpatul Topal Iurii.

Însă, apărarea a apreciat critic poziția acuzării, precum că inculpatul Topal Iurii este vinovat de lipsirea părții vătămate Radu Ion de viață din imprudență, deoarece inculpatul nu a putut să prevadă decesul părții vătămate.

Instanța de apel a menționat că în conformitate cu art. 18 Cod penal se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Potrivit art. 20 Cod penal fapta se consideră săvârșită fără vinovăție dacă persoana care a comis-o nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să le prevadă.

Respectiv, este important de constatat dacă inculpatul a prevăzut consecințele nefavorabile în urma acțiunilor sale, sau trebuia să le prevadă.

Astfel, instanța de apel a conchis că probele acumulate în prezenta cauză penală nu demonstrează prezența în cauză a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal. Acest fapt reiese din declarațiile martorului Pascal Liudmila depuse în cadrul judecării cauzei în prima instanță, care a comunicat că, după conflictul ce a avut loc dintre inculpatul Topal Iurii și partea vătămată Radu Ion, ultimul nu se plângea că se simte rău. La fel, martorul a declarat că partea vătămată era în stare de ebrietate medie, avea un comportament adecvat și nu se plângea pe careva dureri, înainte de a pleca la culcare (f.d 71-73, vol. II).

Declarațiile martorului Pascal Liudmila coroborează pe deplin cu raportul de expertiză nr. 340 din 24 ianuarie 2018, potrivit căruia s-a constatat că, traumatismul facial cu fractura oaselor nazale nu provoacă deces singură de la sine și nu poate fi calificată, ca vătămarea corporală gravă, periculoasă pentru viață cu consecință de deces. Totodată, s-a constatat că, înainte de a primi vătămări corporale, partea vătămată Radu Ion se afla în stare de intoxicație gravă de alcool, care provoacă stare de somnolență, stopor, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică grad minor, ce necesită calificare ca legătură cauzală indirectă cu cauza decesului ca factor stimulator. În lipsa vătămărilor corporale, starea intoxicației grave de alcool singură de la sine putea produce decesul (f/d 51-53 vol.I).

Potrivit aceluiași raport de expertiză judiciară, decesul părții vătămate Radu Ion, a fost unu imprezibil, ceea ce exclude legătura cauzală a decesului cu leziunile corporale ce au fost cauzate părții vătămate, de către inculpatul Topal Iurii.

În raportul de expertiză judiciară menționat mai sus, este indicat că leziunile corporale depistate la partea vătămată Radu Ion, de regulă de la sine nu pot provoca decesul persoanei, contrar celor invocate de instanța de fond în sentința contestată. În acest sens, poziția instanței de fond este una inexplicabilă, or, instanța a ajuns la concluzia de condamnare a inculpatului Topal Iurii, în baza unor constatări inexistente.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul Topal Iurii nu dispune de cunoștințe medicale speciale, pentru a prevedea decesul părții vătămate Radu Ion, prin pătrunderea sângelui în căile respiratorii.

Decesul părții vătămate Radu Ion, a fost determinat prin acțiunile însuși a părții vătămate, care nu a întreprins nici o acțiune, pentru a ușura situația sa.

Mai mult ca atât, instanța de apel a considerat că, este întemeiată poziția apărătorului inculpatului Topal Iurii, avocatul Reșulschi Galina relatată în apelul declarat, precum că pentru cauzarea leziunilor corporale părții vătămate Radu Ion, inculpatul Topal Iurii, a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal. Astfel, recunoscând vinovat pe inculpatul Topal Iurii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal, instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului prin concurs, constatând că prin acțiunile sale inculpatul a săvârșit diferite infracțiuni din Partea specială a Codului penal, și condamnând pe inculpat pentru săvârșirea acțiunilor sale, în baza a două norme penale diferite.

În opinia instanței de apel o astfel de calificare este una inadmisibilă.

Așadar, conform art. 19 Cod penal dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii, se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă. În consecință, infracțiunea se consideră intenționată.

Respectiv, inculpatul a săvârșit o singură acțiune, care a produs consecințe dorite de el, cât și nedorite, însă, inculpatul a fost recunoscut vinovat în baza unei singure norme penale.

Instanța de apel a indicat că toate aceste probe în coroborare demonstrează că la caz, lipsește fapta infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal, motiv din care inculpatul Topal Iurii a fost achitat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În ceea ce ține de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, instanța de apel a constatat că, sentința în această parte nu a fost contestată de către apărătorul inculpatului.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a constatat că, la caz a avut loc săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal. Or, în ședința de judecată în prima instanță, cât și în apelul declarat, inculpatul Topal Iurii a recunoscut faptul cauzării leziunilor corporale medii părții vătămate Radu Ion. De rând cu aceasta, faptul cauzării părții vătămate Radu Ion a leziunilor corporale medii, a fost constatat prin raportul de expertiză judiciară nr. 340 din 24 ianuarie 2018.

Însă, instanța de apel a considerat că, instanța de fond eronat a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului Topal Iurii, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 152 Cod penal.

Prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Topal Iurii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, a constatat prezența în cauză a circumstanței agravante, și anume săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Totodată, instanța de fond a constatat că, potrivit revendicării eliberate pe numele inculpatului Topal Iurii, ultimul s-a mai aflat anterior în conflict cu legea penală. (f/d 136 vol. I)

La fel, instanța de fond a constatat că, potrivit cazierului contravențional, inculpatul Topal Iurii a fost de mai multe ori sancționat pentru comiterea diferitor contravenții. (f.d 138, vol. I)

Potrivit caracteristicii eliberate pe numele inculpatului Topal Iurii de către ofițerul de sector, inculpatul se caracterizează negativ, întrebuițează băuturi alcoolice, a încălcat de mai multe ori ordinea publică, precum și a fost observat în cercul persoanelor care reprezintă interes operativ. (f.d 144, vol. I)

Deși toate circumstanțele îl caracterizează pe inculpatul Topal Iurii din punct de vedere negativ, totuși prima instanță neîntemeiat a stabilit inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, pedeapsă spre limita maximă.

Or, prima instanță nu a luat în considerație faptul că, inculpatul Topal Iurii a cauzat părții vătămate Radu Ion vătămări corporale în cadrul unui conflict apărut spontan. În cadrul judecării cauzei s-a stabilit că, inculpatul Topal Iurii nu era inițiatorul conflictului, ci conflictul s-a iscat spontan, pe fundalul unui conflict mai vechi. Instanța de apel a considerat că, această circumstanță urmează să fie luată în considerație la individualizarea pedepsei, și urmează să fie tratată în folosul inculpatului Topal Iurii.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a respinge solicitarea apărării privind stabilirea inculpatului Topal Iurii a unei pedepse nonprivative de libertate.

Instanța de apel a constatat că, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, legiuitorul a prevăzut pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore și închisoare pe un termen de până la 5 ani.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță just a stabilit inculpatului Topal Iurii pedeapsa sub formă de închisoare, deoarece apreciind în cumul toate circumstanțele constatate și reieșind din personalitatea inculpatului, numai pedeapsa sub formă de închisoare este de natură să restabilească echitatea socială, perturbată prin infracțiune, precum și să contribuie la atingerea scopurilor pedepsei penale. Însă, instanța de apel a considerat că la caz, inculpatului Topal Iurii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 152 Cod penal, urmează să-i fie stabilită pedeapsa spre limita minimă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul Calendari Dumitru, în termen, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei atacate, și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocînd că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Cu privire la achitarea inculpatului Topal Iurii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin.(1) Cod penal, procurorul invocă următoarele:

- instanța de apel a menționat că: „...probele acumulate în prezenta cauză penală nu demonstrează prezența în cauză a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 149 Cod penal. Acest fapt reiese din declarațiile martorului Pascal Liudmila (f. d 71-73, vol. II); raportul de expertiză nr. 340 din 24 ianuarie 2018 (f. d 51-53, vol. I); declarațiile martorului Tolstic Liudmila, cât și din declarațiile inculpatului Topal Iurii date în ședința de judecată în prima instanță, care au declarat că, după conflict, partea vătămată Radu Ion deși și era în stare de ebrietate, nu se plîngea pe careva dureri...”;

- recurentul menționează că, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile martorilor date în cadrul ședinței instanței de fond, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra

admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz;

- recurentul consideră că instanța de apel în urma aprecierii eronate a declarațiilor martorilor Pascal Liudmila, Tolstic Liudmila, cât și a inculpatului Topal Iurii depuse în cadrul judecării cauzei în prima instanță, greșit a ajuns la concluzia că probele acumulate nu demonstrează prezența în cauză a infracțiunii prevăzute de alin.(1) art.149 Cod penal;

- declarațiile martorilor Pascal Liudmila, Tolstic Liudmila, cât și a inculpatului Topal Iurii, precum că, partea vătămată Radu Ion era în stare de ebrietate, nu se plângea pe careva dureri și se observa că se simte rău, nu demonstrează sub nici o formă nevinovăția inculpatului Topal Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de alin.(1) art.149 Cod penal. Or, conform raportului de expertiză nr.340 din 24 ianuarie 2018, s-a constatat că, înainte de a primi vătămări corporale, partea vătămată Radu Ion se afla în stare de intoxicație gravă de alcool, care provoacă stare de somnolență, stopor, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică grad minor, ce necesită calificare ca legătură cauzală indirectă cu cauza neapărată a decesului ca factor stimulator. În aceste condiții, declarațiile martorilor, precum că partea vătămată nu se plângea pe careva dureri trebuie să fie apreciate critic reieșind din starea psiho-fiziologică în care s-a aflat partea vătămată Radu Ion;

- recurentul menționează că alegațiile instanței de apel, precum că, „...*declarațiile martorului Pascal Liudmila coroborează pe deplin cu raportul de expertiză nr.340 din 24 ianuarie 2018, potrivit căruia s-a constatat că, traumatismul facial cu fractura oaselor nazale nu provoacă deces singură de la sine și nu poate fi calificată, ca vătămarea corporală gravă, periculoasă pentru viață cu consecință de deces...; ...potrivit aceluiași raport de expertiză judiciară, decesul părții vătămate Radu Ion, a fost unu imprevizibil, ceea ce exclude legătură cauzală a decesului cu leziunile corporale ce au fost cauzate părții vătămate, de către inculpatul Topal Iurii*”, trebuie să fie apreciate critic, or, reieșind din declarațiile martorului Tolstic Liudmila depuse în cadrul judecării cauzei în prima instanță inculpatul a aplicat părții vătămate trei lovituri cu pumnul în regiunea feței și câteva lovituri cu picioarele, declarații care coroborează pe deplin cu raportul de expertiză nr. 340 din 24 ianuarie 2018, potrivit căruia s-a constatat că, decesul a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, ca cauza neapărată a decesului. Concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe, trahee, bronhii. Țesutul pulmonar cu multiple pete Tardie și focare de infiltrat hemoragie cu dimensiuni de la 0,5 x 0,5 până la 1,5 x 1,5 cm prin aspirație, pete Tardie sub epicard;

- recurentul consideră că, sub aspectul laturii obiective, Topal Iurii provocând leziunile corporale prin acțiunile componentei infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal a admis că în urma acțiunilor sale, să survină decesul persoanei și nu a întreprins măsuri de a reduce efectul acțiunilor. Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.149 alin.(1) Cod penal, are legătura de cauzalitate dintre acțiunile lui Topal Iurii, prin care a aplicat leziunile corporale părții vătămate Radu Ion, localizarea cărora demonstrează că anume din cauza leziunilor corporale aplicate părții vătămate, la o perioadă relativ scurtă de timp după producerea vătămărilor corporale, în urma complicațiilor apărute, conform raportului de expertiză judiciară nr. 340 din 24.01.2018, vicitima a mai supraviețuit nu mai mult 1-2 ore până la survenirea decesului. Totodată, după aplicarea leziunilor corporale părții vătămate Radu Ion, inculpatul Topal Iurii nu a întreprins careva acțiuni pentru a reduce pericolul și gravitatea acțiunilor sale și urmările prejudiciabile survenite în rezultatul acestor acțiuni și inacțiuni, or martorul Tolstic Liudmila în ședința de judecată în prima instanță, a declarat că, „*când plecau de la Radu Ion, ultimul era galben pe față și se simțea rău*”;

- sub aspectul laturii subiective, Topal Iurii a manifestat imprudență asupra efectelor acțiunilor sale, manifestată prin încrederea exagerată că în urma acțiunilor sale nu va surveni decesul victimei, considerând în mod ușuratic că decesul nu va surveni.

Referitor la respingerea solicitării procurorului privind încasarea de la inculpatul Topal Iurii a cheltuielilor judiciare în sumă de 24684 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare, procurorul o consideră neîntemeiată, din următoarele considerente:

- din materialele cauzei, procurorul a solicitat încasarea de la Topal Iurii în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea: raportului de expertiză judiciară nr.430 din 31.01.2018 - 11620 lei; raportului de expertiză judiciară nr.431 din 31.01.2018 - 8400 lei; raportului de expertiză judiciară nr.340 din 24.01.2018-2654 lei, suma totală de 24684 lei. Astfel, la materialele cauzei au fost anexate actele respective, ce confirmă cheltuielile juridice suportate de stat la efectuarea expertizelor judiciare.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit ajunge la următoarele.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarat în speță, procurorul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată doar în partea achitării inculpatului pe art. 149 Cod penal și în partea cheltuielilor de judecată, pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de*

fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând motivele aduse de către partea acuzării în cererea de recurs ordinar, Colegiul penal lărgit subliniază că acesta critică decizia instanței de apel, prin care inculpatul Topal Iurii a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, invocând nemotivarea acesteia.

Instanța de recurs ordinar atestă că motivarea clară, convingătoare și pertinentă a hotărârii constituie o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrariu judecătoresc și singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar. În acest sens, relevante cauzei sunt și liniile directorii trasate de Curtea Europeană privind aplicabilitatea art.6 din Convenție, care garantează dreptul fiecărei persoane la un proces echitabil, unde s-a specificat că orice instanță este obligată să-și motiveze hotărârea adoptată, or, aceasta face parte din setul de garanții stabilite de CtEDO pentru existența unui proces echitabil. De altfel, potrivit jurisprudenței Curții, în cazurile aplicării art.6 al Convenției, s-a statuat că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Instanța de apel prin decizia din 11 decembrie 2020, a concluzionat că probele acumulate în prezenta cauză penală nu demonstrează prezența în cauză a infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, acest fapt reieșind din declarațiile martorului Pascal Liudmila, raportul de expertiză nr. 340 din 24 ianuarie 2018 și din declarațiile martorului Tolstic Liudmila.

Colegiul penal lărgit reține, că soluția instanței de apel pe art.149 alin. (1) Cod penal este contradictorie și neargumentată, or în partea descriptivă a deciziei pe deoparte, instanța de apel descrie lipsa probelor și lipsa laturii subiective, menționând că „*inculpatul nu a putut să prevadă decesul părții vătămate*” (f.d. 163, vol. II din decizie), iar pe de altă parte indică că „*decesul părții vătămate a fost determinat prin acțiunile însuși a părții vătămate, care nu a întreprins nici o acțiune, pentru a ușura situația sa*” (f. d. 164, vol. II din decizie), iar în final consideră că lipsește fapta, indicând că „*toate aceste probe în coroborare demonstrează că la caz, lipsește fapta infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, motiv din care inculpatul Topal Iurii urmează să fie achitat de săvârșirea acestei infracțiuni*” (f. d. 165, vol. II din decizie).

Mai mult ca atât, instanța de apel a dat apreciere contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală raportului de expertiză nr. 340 din 24 ianuarie 2018, luând la bază doar o parte din concluzie, menționând că „*traumatismul facial cu fractura oaselor nazale nu provoacă deces singură de la sine și nu poate fi calificată, ca vătămarea corporală gravă, periculoasă pentru viață cu consecință de deces. Totodată, s-a constatat că, înainte de a primi vătămări corporale, partea vătămată Radu Ion se afla în stare de intoxicație gravă de alcool, care provoacă stare de somnolență, stopor, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică grad minor, ce necesită calificare*

ca legătură cauzală indirectă cu cauza neapărată a decesului ca factor stimulator. În lipsa vătămarilor corporale, starea intoxicației grave de alcool singură de la sine putea produce decesul (f.d 51-53 vol.I)”, fără a-l analiza în ansamblu cu alte probe, cum ar fi declarațiile martorului Tolstic Liudmila, depuse în cadrul judecării cauzei în prima instanță, care a declarat că „inculpatul a aplicat părții vătămate trei lovituri cu pumnul în regiunea feței și câteva lovituri cu picioarele”, în coroborare cu concluzia din același raport de expertiză, potrivit căruia s-a constatat că, „decesul a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, ca cauza neapărată a decesului. Concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe, trahee, bronși. Țesutul pulmonar cu multiple pete Tardie și focare de infiltrat hemoragie cu dimensiuni de la 0,5 x 0,5 până la 1,5 x 1,5 cm prin aspirație, pete Tardie sub epicard”, concluzie asupra căreia instanța de apel a evitat să se expună.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile martorilor date în cadrul ședinței instanței de fond, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz. Or, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

De altfel, Colegiul penal lărgit constată și faptul, că deși instanța de apel a descris în decizie următoarele probe: declarațiile martorului Pascal Liudmila (f. d. 71-73, vol. II); raportul de expertiză nr. 340 din 24 ianuarie 2018 (f.d. 51-53, vol. I); declarațiile martorului Tolstic Liudmila, totuși soluția adoptată de către instanța de apel nu rezultă din aprecierea acestor probe separat și în coroborare cu celelalte probe aduse în sprijinul învinuirii în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale.

Potrivit rigorilor impuse de prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza

pronunțării unei asemenea soluții și din care considerente ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

Colegiul penal lărgit, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeelelor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs ordinar menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează. Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit menționează, că cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută.

Instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea De Tommaso v. Italia [MC], 23 februarie 2017, § 170, și Hodžić v. Croația, 4 aprilie 2019, § 58; Makeyan și alții v. Armenia, 5 decembrie 2019, § 47).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că libera apreciere a probelor exclude posibilitatea conferirii unei puteri probante dinainte stabilite unei probe. Aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Libera apreciere a probelor nu presupune arbitrarul, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și

imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt prezentate de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii. Motivarea constă în faptul că la admiterea unor probe și la respingerea altora judecătorul este obligat să prezinte argumentele unei asemenea soluții (a se vedea HCC nr. 18 din 22 mai 2017, § 68 și § 70).

Astfel, potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor. Respectarea acestor criterii permite instanțelor de judecată să tragă concluzii privind existența sau inexistența faptelor și implicit constatarea vinovăției sau a nevinovăției făptuitorului. Aprecierea probelor contrar criteriilor enunțate de lege ar putea crea o aparență falsă asupra unor fapte care trebuie dovedite și, totodată, ar putea conduce instanța la concluzii eronate asupra realității. Prin urmare, la caz se constată că este incidentă prezența temeiului prevăzut la pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căroră *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, soluția în partea achitării inculpatului Topal Iurii în baza art. 149 Cod penal fiind motivată contradictoriu.*

6.1. Totodată, instanța de recurs ordinar relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la încasarea de la inculpatul Topal Iurii, a cheltuielilor de judecată în sumă de 24684 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare suportate de către organul de urmărire penală în cadrul prezentului proces penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel (f. d. 161-162, vol. II), asupra căroră s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra acestor alegații ale recurentului, pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

La fel, sunt irelevante și nefondate argumentele recurentului precum, că instanța de apel nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuielile judiciare, nefiind aplicabile la caz spețele invocate în recurs ca practică judecătorească cauza nr.1ra-585/2019 Luca Leonid, decizia CSJ din 21.05.2019, cauza nr. 1ra-1047/2019 Guci Constantin, decizia CSJ din 25.06.2019 și cauza Croissant contra Germaniei din 25.09.1992, nr. 13611/88, or circumstanțele prezentei cauze nu sunt relevante spețelor menționate.

6.2. Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei penale în partea infracțiunii prevăzute la art.149 alin.(1) Cod penal, a comis erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată și instanța a admis

o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În concluzie, Colegiul penal lărgit consideră că eroarea judiciară comisă de instanța de apel se încadrează în temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care nu poate fi reparată în prezenta procedură, deoarece chestiunile privind aplicarea prevederilor legale la judecarea cauzei în fond țin de competența instanței de apel, prin urmare decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial în partea achitării de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal și art. 84 Cod penal, cu trimiterea cauzei la rejudecare în această parte.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a deciziei adoptate în partea soluției pe art.149 alin.(1) Cod penal și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate în partea dată, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză pe acest capăt de învinuire, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în recursul ordinar declarat, în limitele competenței, să respecte prevederile art.art.394, 414, Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, conform prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2020, în partea achitării de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal și art. 84 Cod penal, în cauza penală privindu-l pe **Topal Iurii Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 iunie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Guzun Ion